

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 3. 9. 2024 v Českých Budějovicích v trestní věci **obžalovaného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], pro přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku, přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 tr. zákoníku, o jeho odvolání a odvolání poškozeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 30. 5. 2024, č. j. 1 T 31/2024-337,

takto:

Odvolání obžalovaného a poškozeného se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný byl uznán vinným v bodě ad 1) přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a v bodě ad 2) přečinem neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 tr. zákoníku a odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 7 let. Dále bylo okresním soudem rozhodnuto adhezním výrokem o náhradě škody a nemajetkové újmy, kdy podle § 228 odst. 1 tr. řádu byl obžalovaný zavázán povinností k náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně částkou ve výši 1 102 960 Kč spolu s příslušenstvím a nemajetkové újmy poškozeným [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částkou 866 460 Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částkou 1 245 152 Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE] částkou 933 864 Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částkou 933 864 Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částkou 933 864 Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částkou 871 606 Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částkou 311 288 Kč a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částkou 311 288 Kč, když následně pak byli podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškození [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], odkázáni se zbytky uplatněných a nepřiznaných nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění se obžalovaný jednání dopustil tak, že
 1. dne 6. 9. 2023 okolo 17:58 hodin řídil bez povinně předepsaných dioptrických brýlí po silnici III. třídy č. [REDAKCE] v [REDAKCE], okres [REDAKCE], osobní automobil zn. Škoda Fabia, RZ: [REDAKCE], při vyjíždění z účelové komunikace od místního sportovního centra nedal přednost z levé strany po hlavní silnici příjezděcímu motocyklu zn. Suzuki GSF 600S Bandit, RZ: [REDAKCE], který řídil [REDAKCE], narozený [REDAKCE], vjel mu do jízdní dráhy, poškozený stačil před nárazem ještě prudce zabrzdít, střetu se mu však nepodařilo zabránit a narazil do přední levé boční části vozidla, po pádu na zem zůstal ležet na komunikaci zaklíněný pod vozidlem, přičemž obžalovaný ve snaze odjet s vozidlem opakovaně couval a popojížděl a nejméně jednou tak najel do poškozeného, poté z vozidla vystoupil, sundal poškozenému helmu, tabal jej za levou nohu a pak levou ruku, až je vytáhl z pod vozidla, nechal jej ležet v křižovatce a odjel; při nehodě poškozený [REDAKCE] utrpěl zranění spočívající v poranění krční míchy s vykloubením obratlů C6 a C7, pohmoždění plic, zlomeninu dolní čelisti, zlomeniny čtvrtého a pátého žebra vpravo a zlomeninu pravé klíční kosti s dobou léčení přesahující 6 měsíců a s trvalými následky spočívajícími v spastickém tetrapostižení tzn. ochrnutí dolních končetin a omezené hybnosti horních končetin s nutností plné asistence,
 2. dne 6. 9. 2023 v době kolem 17:58 hodin na silnici č. III v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], v blízkosti místního sportovního centra bezprostředně po dopravní nehodě popsané v bodě 1. výroku tohoto rozsudku, kterou jako řidič způsobil, při níž byl zraněn motocyklista poškozený [REDAKCE] narozený [REDAKCE], o čemž věděl, z místa nehody odjel po silnici ve směru na [REDAKCE], aniž by se zajímal o jeho zdravotní stav a v pomoci poškozenému mu nic nebránilo.
3. Proti tomuto rozsudku bylo podáno odvolání ze strany obžalovaného, který jej směřoval výlučně do výroku o uloženém druhu a výši nepodmíněného trestu odnětí svobody a dále pak vůči adheznímu výroku týkajícího se náhrady škody a nemajetkové újmy. Rozsudek soudu prvního

stupně byl dále napaden odvoláním poškozeného [REDACTED], nar. [REDACTED], který jej podal prostřednictvím zmocněnkyně, přičemž obě podaná odvolání byla zdůvodněna následovně.

4. Obžalovaný ve svém odvolání uvedl, že považuje uložený nepodmíněný trest odnětí svobody za nepřiměřeně přísný. Je si vědom závažnosti svého jednání, zejména ohledně způsobeného následku, který ale není schopen odčinit. Přesto považuje trest spojený s přímým odnětím svobody za přísný. Je přesvědčen, že účelu trestu lze a jeho nápravy lze dosáhnout i bez omezení jeho osobní svobody. Ochrana společnosti před obžalovaným jako řidičem pak bude dostatečně zajištěna zákazem řízení, který byl obžalovanému uložen a s jehož uložením obžalovaný souhlasí. Je pak třeba posuzovat, zda osoba obžalovaného je natolik společensky narušená, že jediným způsobem jeho nápravy je omezení osobní svobody. Obžalovaný prohlásil vinu a svého jednání velmi lituje. Tyto skutečnosti soud prvního stupně dostatečně zohlednil při svých úvahách o druhu ukládaného trestu. Výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody pak výrazně stíží či dokonce znemožní hradit poškozeným vzniklou újmu. Na svobodě je zaměstnán, má pravidelný příjem a tento mu umožňuje splácet způsobenou škodu, ale i podílet se na zajištění potřeb rodiny. Má dvě vyživovací povinnosti. Soud prvního stupně se pak zabýval zejména přítěžujícími okolnostmi, kdy se jednalo o chování obžalovaného po dopravní nehodě, následek dopravní nehody na zdraví poškozeného a nepoužití dioptrických brýlí při řízení. Dále poukazuje na to, že při hodnocení jednání obžalovaného bezprostředně po dopravní nehodě soud vycházel ze záznamu kamery, která dopravní nehodu a jednání obžalovaného po dopravní nehodě zachytila, nicméně s tímto hodnocením důkazů obžalovaný nesouhlasí, neboť tento nebyl proveden jako důkaz. Popírá, že by důvodem, proč po nehodě auto uvedl do pohybu, byla snaha odjet z místa nehody, stejně tak gestikulace obžalovaného na záznamu neznamená, že by poškozenému cokoli vyčítal nebo se na něj dokonce zlobil. Ohledně osobních poměrů pak uvádí, [REDACTED]

[REDACTED]. Ohledně majetkových poměrů uvedl, [REDACTED]

[REDACTED]. Pokud by musel vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody, tak rodina obžalovaného by přišla o hlavní zdroj příjmů a byla by odkázána na sociální dávky, rovněž by pak ztratil schopnost splácet půjčku, kterou si vzal z důvodu úhrady nároku pojišťovny. Dále pak obžalovaný napadá i výrok o náhradě škody, neboť částka, která mu byla uložena ve výši cca 7,5 mil. Kč zcela překračuje jeho majetkové poměry a není schopen ji do konce života uhradit. Žádá proto, aby odvolací soud škodu přiměřeně snížil s ohledem na jeho majetkové poměry a schopnost její úhrady. Závěrem navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o uloženém trestu, nově mu byl uložen trest, který není spojen s přímým omezením jeho osobní svobody, tedy trest podmíněný, a aby také byla přiměřeně snížena částka škody, kterou je povinen uhradit, tak aby její úhrada odpovídala jeho majetkovým poměrům.

5. Poškozený [REDACTED] pak prostřednictvím zmocněnkyně napadl rozsudek odvoláním, který směřuje do výroku o náhradě škody a do výroku, kterým byl odkázán se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na řízení ve věcech občanskoprávních. Byla mu přiznána částka ohledně uplatněné nemajetkové újmy za odškodnění duševních útrap pouze ve výši 866 460 Kč, nárok byl uplatňován v rozsahu 1 500 000 Kč, když namítá, že mu měl být přiznán celý uplatněný nárok, tedy včetně částky 633 540 Kč. V daném případě má poškozený za to, že konkrétní okolnosti jeho případu zcela odůvodňují jím vznesený nárok a jeho výši. Z těchto okolností je třeba zdůraznit konkrétní skutečnosti, k nimž nebylo přihlédnuto v plném jejich rozsahu

či dostatečném rozsahu a které odůvodňují výši jeho nároku. Jedná se o tzv. další nemajetkovou újmu dle § 2958 občanského zákoníku, které představují doplňkovou kategorii náhrady újmy na zdraví stojící vedle v teorii a praxi tradičně zavedených nároků na bolestné a na náhradu ztížení společenského uplatnění. Její odlišení právě od tradičních kategorií co do skutkových okolností není vždy zcela jednoznačné, nepochybně však jde o kategorii, jež má odškodňovat další negativní dopady související se škodou na poškozeného. Uvádí, že se jedná především o jeho hospitalizaci v nemocničním zařízení, kdy tato probíhala značně dlouhou dobu, prakticky ode dne dopravní nehody do nedávné doby, tedy po dobu přesahující 8 měsíců, po kterou byl významně odloučen od svých blízkých a zejména z klidu a pohody rodinného prostředí, což nelze vykompenzovat, byť relativně častými, návštěvami. Rodinné prostředí v porovnání s prostředím nemocničním, které nepochybně lépe léčí fyzická zranění, je prostředím, které má pozitivní vliv na každou osobu a jeho nedostatkem poškozený velmi strádal. Dále uvádí, že jeho hospitalizace jako velmi vážně zraněné osoby byla kromě léčby samotné provázena prakticky plnou odkázaností na starost nemocničního personálu, což zejména u muže mladšího a plně produktivního věku, který byl vždy zvyklý starat se sám o sebe, je mimořádně nepříjemné, zejména v situaci, kdy rozsah této péče je velmi široký, zasahující do všech oblastí péče o jeho těle, včetně oblasti intimní, což je rovněž faktor mající vliv na jeho zdraví a duševní pohodu, na což má vliv i péče osob blízkých. Další významná okolnost je, že i přes silnou vůli poškozeného a snahu dostat se co nejdříve do běžného život je dopad do jeho života velmi razantní, prakticky ze dne na den přišel o možnost provádět činnosti, které dříve činil, a perspektiva, kdy bude vůbec schopen něco činit, a zejména v jakém rozsahu, je velmi nejistá, což rovněž vnímá a má dopad do jeho psychické pohody. Poškozený vnímal prakticky celý průběh nehody i chování obžalovaného po této nehodě vůči jeho osobě. Napadené rozhodnutí zohledňuje a prakticky přihlíží ke všem shora uvedeným či dalším důvodům pro jeho odškodnění, avšak výše přiznaného odškodnění není shledávána jako adekvátní. Poškozený vychází z toho, že veškerá hlediska i důvody, jež dle obvyklé soudní praxe jsou považovány za tzv. další nemajetkovou újmu dle § 2958 občanského zákoníku, odůvodňují přiznání náhrady v nárokové výši, a pokud přiznána nebyla, pak v tomto směru není napadené rozhodnutí správné. Závěrem navrhuje, aby byl napadený rozsudek ve výroku týkajícím se poškozeného [redacted], nar. [redacted], zrušen a odvolací soud sám rozhodl a obžalovanému uložil povinnost nahradit poškozenému [redacted], nar. [redacted], částku v celkové výši 1 500 000 Kč.

6. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba mohla proti němu podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.
7. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení s přihlédnutím k námitkám podaných odvolání přezkoumal odvolací soud k odvolání obžalovaného a poškozeného prvostupňový rozsudek v celém rozsahu, přezkoumal rovněž řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
8. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že napadený rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal při zachování všech zákonných lhůt řádně hlavní líčení, v němž obžalovanému za přítomnosti jeho obhájce poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem kladeným mu za vinu, k důkazům o nich, a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva jakožto obviněného. V hlavním

líčení soud prvního stupně také procesně řádným způsobem provedl veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, to v rozsahu nutném pro jeho rozhodnutí dle § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy také patřičným způsobem vyhodnotil a vyhověl tak požadavkům kladeným na něho ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Zjištěný skutkový stav rovněž náležitě právně vyhodnotil.

9. V první řadě je nutno konstatovat, že obžalovaný prohlásil vinu a v tomto směru bylo i provedeno dokazování okresního soudu, kdy se zejména zabýval otázkou osobních poměrů obžalovaného, jeho majetkových poměrů, a dále zjišťoval okolnosti týkající se poškozených, kdy provedl i výslechy některých z poškozených a konstatoval tyto nároky.
10. Krajský soud v rámci veřejného zasedání provedl důkaz listinami, a to aktualizovaným opisem rejstříku trestů, který byl shodný s tím, který měl k dispozici okresní soud, dále evidenční kartou řidiče, tedy obžalovaného, jež vykazuje 5 záznamů a je shodný s tou, kterou měl rovněž k dispozici okresní soud. Dále byly provedeny důkazy, který byl předložen obžalovaným, a to doklady České spořitelny o tom, že je ze strany obžalovaného splácena půjčka ve výši [REDAKCE] s tím, že měsíčně obžalovaný splácí [REDAKCE], přičemž předložil doklady z června, července a srpna 2024. Dále v rámci těchto dokladů obžalovaný předložil hodnocení [REDAKCE], kdy v této souvislosti nutno konstatovat, že je hodnocen velmi kladně s tím, že se podílí na obecních akcích včetně akcí pořádaných [REDAKCE].
11. K jednotlivým námitkám podaného odvolání obžalovaného a poškozeného krajský soud uvádí následující skutečnosti.
12. Pokud jde o odvolání obžalovaného, jak již shora uvedeno, tak v kontextu s logickým a pečlivým odůvodněním okresního soudu zejména co se týče o výroku o trestu nemohl obstát. Krajský soud se plně ztotožnil s názorem soudu I. stupně o nutnosti ukládat trest a zabýval se otázkou přiměřenosti druhu a výměr zvolených trestů. V tomto směru nelze okresnímu soudu činit žádných výtek, neboť soud I. stupně náležitě zohlednil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti projednávaného případu a jim uložené tresty nelze mít za nepřiměřeně přísné či snad dokonce nezákonné. Okresní soud velmi podrobně zdůvodnil, proč přistoupil k uložení tohoto druhu nepodmíněného trestu. Jak správně poukázal v bodě 4. škodlivost jednání obžalovaného pro společnost je zvyšována zejména mírou zavinění ve vztahu k bodu 2. rozsudku, kdy v tomto jednal v úmyslu přímém. Obžalovaný si byl velmi dobře vědom toho, že způsobil dopravní nehodu, při kterém došlo ke zranění poškozeného, a přesto mu neposkytl pomoc a z místa nehody ujel. Rovněž správně okresní soud hodnotil i okolnosti projednávaného případu jako přitěžující. Jak správně zdůraznil okresní soud, tak obžalovaný vystoupil z vozu poté, kdy došlo k dopravní nehodě a byl si vědom, že nedal přednost poškozenému, ve snaze z místa nehody ujet, pak s autem opakovaně couval, popojížděl dopředu a nejméně jednou tak najel do poškozeného, a i přesto se mu nepodařilo z místa odjet, neboť měl poškozeného zaklíněného pod autem, vystoupil z vozu a velmi nešetrným, v podstatě v daném okamžiku pro poškozeného brutálním způsobem tohoto vytáhl zpod auta. Místo toho, aby poskytl poškozenému pomoc, zavolal záchranné složky, zajistil místo dopravní nehody a jak výše uvedeno zejména zjistil rozsah zranění poškozeného a tomuto poskytl řádnou pomoc, tak mu v podstatě sundal helmu, jak uvedl okresní soud, drsným způsobem s ní manipuloval a poté jej ponechal na místě a s autem odjel pryč. Lze uvést, že jej tahal nejprve za nohu a poté za ruku, aby jej dostal zpod auta, jak je uvedeno shora. V tomto kontextu je zřejmé, že znal poškozeného, jednalo se o občana, který rovněž bydlel v místě bydliště obžalovaného, a přesto jej ponechal samotného bez jakékoli pomoci v křižovatce a z místa odjel. Je nutné konstatovat, že poškozený celou tuto událost od dopravní nehody po pád na vozovku, zaklínění pod vozidlem a smýkání obžalovaným registroval, vnímal a jak sám uvedl, myslel si, že ho chce obžalovaný „dobít“.
13. Je tedy zřejmé, že obžalovaný se v tomto směru zachoval hrozným, chladnokrevným způsobem, kdy ponechal poškozeného ležet v křižovatce, kde běžně jezdila vozidla, vystavil tak zraněného poškozeného dalšímu nebezpečí, že jej mohl ohrozit jiný účastník silničního provozu. Závěr soudu,

že chování obžalovaného po vystoupení z vozidla soudu evokuje pocit, že se poškozeného snažil pouze odklidit, aby mohl s vozidlem odjet z místa nehody, tak v podstatě jednání obžalovaného, která je shora nastíněno tomu i odpovídá. Tento závěr je umocněn i s gestikulací obžalovaného, kdy jeho rozhazování rukama nad poškozeným vzbuzuje pocit až takový, že se v podstatě obžalovaný zlobí.

14. Pokud v tomto směru namítá obžalovaný nepřehrání kamerového záznamu, pak v tomto směru je nutno konstatovat, že tento je obsahem spisového materiálu a vzhledem k tomu, že obžalovaný se v plném rozsahu doznal, prohlásil vinu, pak v daném kontextu neproběhlo dokazování, nicméně kamerový záznam byl součástí spisu a v tomto směru i z tohoto kamerového záznamu lze vycházet. Kamerový záznam byl užit v souvislosti s trestním jednáním obžalovaného, což v daném případě je možné, nebyl použit v rámci veřejnoprávních informačních systémů, příp. umístěn na veřejnoprávní zdroje, ale byl užit pouze k jednání obžalovaného, které nakonec bylo i trestné. Vzhledem k tomu, že obžalovaný prohlásil vinu, krajský soud neshledal nic nezákonného, pokud okresní soud z tohoto kamerového záznamu částečně vycházel.
15. Stejně tak je zřejmé, že okresní soud správně pod bodem 8. uvádí, že nemohl přičíst k tíži to, že před jízdou požil alkohol, kdy se dle obžalovaného jednalo o malou sklenici piva. Krátce po dopravní nehodě byla u něj provedena pozitivní dechová zkouška na alkohol, a to s výsledkem 0,39 promile až 0,40 promile alkoholu v dechu. Nicméně se nepodařilo vyvrátit obhajoba obžalovaného v tom smyslu, že pil až po dopravní nehodě. Vystává zde otázka, zda obžalovaný právě z důvodu předchozího požití alkoholu snad nedospěl k závěru, že by bylo lepší z místa nehody ujet, nicméně jak již shora uvedeno toto se nepodařilo prokázat s tím, že se obžalovaný po několika minutách na místo dopravní nehody vrátil. Rovněž v bodě 9. konstatuje okresní soud, že obžalovaný oznámil dopravní nehodu integrovanému záchrannému sboru. Dále je nutné zohlednit i předchozí minulost obžalovaného, a to na úseku dopravy. Je zcela evidentní, že byl opakovaně řešen pro přestupek a mj. i pro přestupek po požití alkoholu, a to dokonce opakovaně. Rovněž ze spisového materiálu vyplynulo, že již v minulosti z místa dopravní nehody ujel, kdy se ale jednalo pouze o majetkovou škodu. Dále bylo zjištěno, že byl v minulosti soudně trestán za přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 223 tr. zákoníku, kdy však v současné době se na něj hledí, jako by nebyl trestán a souzen.
16. S ohledem na to, že se obžalovaný dopustil v dané věci dvou trestných činů, tedy jednak nedbalostního a jednak úmyslného, zejména s ohledem na jeho dopravní nekázeň v minulosti tak, jak je uvedeno a vyplývá ze spisového materiálu a zejména s ohledem na následky dopravní nehody, kdy poškozený je prozatím vyloučen z běžného života a nejsou vyloučeny trvalé následky, kdy došlo k fatálnímu zranění u poškozené, pak i krajský soud dospěl k závěru, že trest, který byl obžalovanému uložen, tedy nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců je trestem odpovídajícím zejména následkům dopravní nehody a přístupu obžalovaného krátce po dopravní nehodě a zejména chování obžalovaného po dopravní nehodě ve vztahu k poškozenému. V tomto směru se krajský soud plně ztotožňuje s rozhodnutím okresního soudu a nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 36 měsíců je trestem odpovídajícím.
17. Správně okresní soud zařadil pro výkon tohoto trestu obžalovaného do věznice s ostrahou, byť měl rozhodovat ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, nicméně ani v tomto směru nebylo shledáno tak zásadní pochybení, že by muselo být do předmětného rozsudku zasahováno.
18. Správným bylo shledáno i uložení trestu zákazu činnosti, a to spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 7 let ve smyslu § 73 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku, byť obžalovaný přímo proti tomuto výroku nebrojil. Okresní soud zohlednil zejména chování a jednání obžalovaného vůči poškozenému krátce po dopravní nehodě a zejména zohlednil jeho dopravní nekázeň, což vyplývá zejména z výpisu evidenční karty řidiče. V tomto směru lze konstatovat, že i sedmiletý trest zákazu činnosti je uložen v intencích a okolnostech projednávaného případu.

- [illegible]

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice 3. 9. 2024

JUDr. Jiří Št'astný v. r.
předseda senátu